

правия пжтъ: Богъ изпратилъ единъ отъ младитѣ пророци при израилския царь Иеровоамъ, да му предаде Неговото Слово. Той казалъ на пророка: „Не яжъ хлѣбъ, и не пий вода, и не се връщай презъ пжтя, по който си дошълъ“. Настигналъ го по пжтя единъ старъ пророкъ и му казалъ: „Дойди съ мене въ кжщата ми, та яжъ хлѣбъ!“ — Не мога да се върна съ тебе, нито ще ямъ хлѣбъ, нито ще пия вода, нито ще се върна презъ пжтя, по който съмъ дошълъ. Така ми се говори чрезъ Словото Господне. — И азъ съмъ пророкъ, както и ти. И ангелъ ми говори чрезъ Слово Господне и рече: „Върни го съ тебе въ кжщата си, за да яде хлѣбъ и да пие вода.“ Стариятъ пророкъ излъгалъ. И върналъ се младиятъ пророкъ отъ пжтя си, влѣзълъ въ кжщата му, да яде хлѣбъ и пие вода. И като седълъ на трапезата, стариятъ пророкъ му казалъ: „Понеже не послуша гласа Господенъ и не упазилъ заповѣдята Му, тѣлото ти нѣма да влѣзе въ гроба на отцитѣ ти. И тръгналъ младиятъ пророкъ да си отива, но срещналъ го лъвъ на пжтя и го разкъсалъ. Стариятъ пророкъ намѣрилъ тѣлото му на пжтя и го занесълъ въ града, за да го оплаче и погребете.

Питамъ: защо трѣбвало стариятъ пророкъ да излъже младия, да го постави на такова изкушение, за което лъвъ да го разкъса? И защо трѣбвало следъ това да го оплаква! Правилно бѣше стариятъ пророкъ да посъветва младия да не се отбива отъ пжтя си. Има една вътрешна причина, заради която трѣбвало стариятъ пророкъ да постави на изкушение младия, да изпита неговата стабилностъ. Отъ този изпитъ се видѣ, че младиятъ пророкъ не билъ стабиленъ, не билъ устойчивъ характеръ.